

[Frits Clausen.]

— nu skal den maaske ogsaa blive sjældnere. Og nu skal ogsaa den arbejdsløses Cigaret gøres dyrere. Ja, disse Ting kan selvfølgelig kaldes Luksus, og de kaldes for Resten med meget værre Betegnelser, de kaldes sundhedsskadelige Gifte, og de siges at fremkalde nogle af vore allerhyppigste Sygdomme som Aareforkalkning, for højt Blodtryk, Nervøsitet, alle disse moderne Kæledægger. Jeg er nu slet ikke saa overbevist om, at disse Nydelsesgifte er saa farlige, som Rytget gør dem til, og selv om jeg skulde blive angrebet af den Fagkundskab, jeg skulde tjene i mit Erhverv, vil jeg dog hævde, at meget af det, der siges om disse Nydelsesgifte, slet ikke er bevist. Det er ikke bevist, at Kaffe forøger Nervøsitet, jeg tror tværtimod, man kan sige, at nogle af disse „Nydelsesgifte“ til Tider kan have en gavnlig Virkning over for visse Tidens nervøse Lidelser, og Chokolade- og Sukkervarer har jo i hvert Fald ikke faaet Skyld for at fremkalde hverken Aareforkalkning, forøget Blodtryk eller Nervøsitet. Jeg synes, det er uretfærdigt over for den arbejdsløse f. Eks., at man nu vil vanskeliggøre ham Nydelsen af den Cigaret, som han maaske i Forvejen ofte har vanskeligt ved at faa. For det er jo kun de fattige, der maa undvære nogen af disse Nydelser, de faar dem oftest i en daarligere Form, og det er kun dem, som Loven rammer. Det er Smaakaarsbørn, som man tager Chokoladen fra til Jul, ligesom man for et Par Aar siden tog Appelsinerne fra dem.

Denne Skat er saa uretfærdig og saa udemokratisk, som nogen indirekte Skat kan være; den rammer ikke alene den fattige Del af Befolkningen, men den rammer jo ogsaa en Del af de smaahandlende, som paa Forhaand vist ikke har de allerletteste Kaar. Jeg synes ogsaa, det er en meget haard Fremgangsmaade, man har valgt. Prøven paa at spille Diktator er faldet daarligt ud, naar man uden videre lukker Butikkerne, uden videre berøver disse handlende en Indtægt — i hvor mange Dage ved man ikke engang — uden at tage mindste Hensyn til, at de ogsaa har Udgifter i disse Dage. Det er akkurat lige saa hensynsløst despotisk som Fremgangsmaaden over for Repræsentanter, der pludselig bliver udelukket fra at udøve deres Erhverv og ikke faar Besked om, hvorvidt de overhovedet kan komme til at udøve det eller maa se at komme ind i et andet Erhverv.

Saa er der en Ting til med denne Lov: at man ikke engang ved, hvor meget den vil indbringe; man ved ikke engang, om

Salget ikke vil gaa ned, ikke alene paa Grund af denne Prisforhøjelse men paa Grund af den stigende Arbejdsløshed og paa Grund af Erhvervsvanskeligheder, der er opstaaet, og som vil opstaa, Erhvervsvanskeligheder, som vi maaske slet ikke kan overvære endnu i Dag — og saa maa der alligevel skaffes Penge paa anden Maade. Det har Regeringen jo ogsaa følt, og derfor er der fremsat et andet Lovforslag, der kommer til Behandling i Dag, og som gaar ud paa at skaffe Penge ved en direkte Forhøjelse af Indkomst- og Formueskatten. Vi fra nationalsocialistisk Side mener nu, at hverken det ene eller det andet Forslag er særlig egnet til at overvinde Vanskelighederne i den nuværende Situation, og vi vil derfor tillade os at stille et Ændringsforslag til Lovforslaget om Forhøjelse af de direkte Skatter, af Indkomst- og Formueskatten. Dermed bortfalder saa vor Forpligtelse til at tage Stilling til det foreliggende Lovforslag, som vi ikke mener fører os ud af Vanskelighederne, idet vi til det andet Lovforslag vil foreslaa en Ændring, som vi mener vil føre Landet ud over de Vanskeligheder, vi er inde i.

Svend E. Johansen: Jeg ser fuldt vel, at Staten nødvendigvis maa have øgede Indtægter for at kunne klare de større Udgifter, der er en Følge af Krigssituationen, men det forekommer mig nu alligevel ikke helt ligegyldigt, paa hvilken Maade Indtægterne fremskaffes. Jeg synes oprigtigt talt, at det er lidet opfindsomt blot at løbe til at forhøje visse Forbrugsafgifter, saaledes som det foreslaas i dette Lovforslag. Statsministeren sagde i Gaar i sin Programtale, at vi alle maatte indstille os paa at bære øgede Byrder, og han tilføjede, at de stærkere maatte bære de Byrder, som de svagere ikke kunde magte. Denne Betragtning forekommer det mig den højterede Finansminister burde have lagt sig paa Sinde, inden han fremsatte sit Lovforslag. Det fordeler jo ikke Byrderne paa ligelig Vis, i hvert Fald ikke hvad angaar Afsnittet om Tobaksafgifterne, idet de billigste Cigarettsorter — 4 Øres Cigaretterne — efter Lovforslaget forhøjes til 5 Øre, det er altsaa en Stigning paa 25 pCt., hvorimod Cigarerne, saa vidt jeg kan se, slipper med en Forhøjelse paa omkring 5 pCt. og for de dyrere Cigarers Vedkommende endda med noget mindre. Det vil igen sige, at det er de daarligst stillede, der rammes uforholdsmæssigt haardt, men det er naturligvis ikke en ny Opdagelse, der her konstateres, det er jo en Hovedregel for Forbrugsbeskatning, at